

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Land Oberösterreich

Druga strona postępowania: KV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 dyrektywy 2003/109/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 6 ust. 9 i 11 oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz (ustawy Górnej Austrii o wspieraniu budownictwa mieszkaniowego, zwanej dalej „oöWFG”), zgodnie z którym to uregulowaniem obywatelom Unii, obywatelom państw należących do EOG i członkom ich rodzin w rozumieniu dyrektywy 2004/38/WE ⁽²⁾ przysługuje świadczenie socjalne w postaci dodatku mieszkaniowego bez wykazania znajomości języka, podczas gdy w przypadku obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi w rozumieniu dyrektywy 2003/109/WE wymagane jest wykazanie w określony sposób podstawowej znajomości języka niemieckiego, w sytuacji gdy ten dodatek mieszkaniowy ma łagodzić niedopuszczalne obciążenia kosztami mieszkaniowymi, przy czym zapewnienie minimum egzystencji (w tym także potrzeb mieszkaniowych) dla osób w trudnej sytuacji społecznej ma być także zagwarantowane przez inne świadczenie socjalne (zabezpieczenie minimalne zapewniające pokrycie potrzeb na podstawie ustawy Górnej Austrii o minimalnym zabezpieczeniu)?
- 2) Czy zawarty w art. 2 dyrektywy 2000/43/WE ⁽³⁾ zakaz „bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji” ze względu na „rasę lub pochodzenie etniczne” należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 6 ust. 9 i 11 oöWFG, zgodnie z którym obywatelom Unii, obywatelom państw należących do EOG i członkom ich rodzin w rozumieniu dyrektywy 2004/38/WE przysługuje świadczenie socjalne (dodatek mieszkaniowy na podstawie oöWFG) bez wykazania znajomości języka, podczas gdy w przypadku obywateli państw trzecich (włącznie z obywatelami państw trzecich będącymi rezydentami długoterminowymi w rozumieniu dyrektywy 2003/109/WE) wymagane jest wykazanie w określony sposób podstawowej znajomości języka niemieckiego?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

Czy zawarty w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zakaz dyskryminacji ze względu na pochodzenie etniczne należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 6 ust. 9 i 11 oöWFG, zgodnie z którym obywatelom Unii, obywatelom państw należących do EOG i członkom ich rodzin w rozumieniu dyrektywy 2004/38/WE przysługuje świadczenie socjalne (dodatek mieszkaniowy na podstawie oöWFG) bez wykazania znajomości języka, podczas gdy w przypadku obywateli państw trzecich (włącznie z obywatelami państw trzecich będącymi rezydentami długoterminowymi w rozumieniu dyrektywy 2003/109/WE) wymagane jest wykazanie w określony sposób podstawowej znajomości języka niemieckiego?

- (1) Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44).
- (2) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).
- (3) Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. 2000, L 180, s. 22).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht
Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 27 lutego 2020 r. – HR / Finanzamt Wilmersdorf**

(Sprawa C-108/20)

(2020/C 201/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HR

Strona przeciwna: Finanzamt Wilmersdorf

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 167 i 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ – zwanej dalej „dyrektywą VAT” – należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowej praktyce w zakresie stosowania prawa, zgodnie z którą należy odmówić odliczenia podatku naliczonego także wtedy, gdy na wcześniejszym etapie obrotu miało miejsce przestępstwo uszczuplenia podatku obrotowego i podatnik posiadał wiedzę co do tej okoliczności lub powinien ją posiadać, jednakże w ramach dokonanej z nim transakcji nie brał udziału w przestępstwie uszczuplenia podatku, nie był z nim powiązany, a także nie wspierał go ani nie ułatwiał jego popełnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 28 lutego 2020 r. – Līga Šenfelde / Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-119/20)

(2020/C 201/22)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji i strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: Līga Šenfelde

Druga strona postępowania: Lauku atbalsta dienests

Pytania prejudycjalne

Czy art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005⁽¹⁾ w związku z innymi przepisami tego rozporządzenia oraz wytycznymi Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich w latach 2014–2020 należy interpretować w ten sposób, że:

- 1) rolnik traci status „młodego rolnika” tylko dlatego, że dwa lata wcześniej otrzymał pomoc na rozwój małych gospodarstw, o której mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt iii) rozporządzenia;
- 2) przywołane przepisy pozwalają państwu członkowskiemu na wprowadzenie uregulowania, zgodnie z którym rolnikowi nie wypłaci się pomocy, o której mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt i) rozporządzenia, jeżeli przyznano mu już pomoc przewidzianą w art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt iii) tego rozporządzenia;
- 3) państwo członkowskie jest uprawnione do odmowy zastosowania kumulacji pomocy w stosunku do rolnika, jeżeli nie przestrzegano kolejności kumulacji określonej w Programie rozwoju obszarów wiejskich uzgodnionym z Komisją Europejską?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 487.